

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/4/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712209810
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3712209810.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Stanislavy Markovej a členov senátu JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Ľubice Bajzovej v právnej veci navrhovateľky G. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. J., O. XXXX/X-XX, právne zastúpenej JUDr. Jozefom Polákom, advokátom, Advokátska kancelária Dolný Kubín, Radlinského 1718 proti odporcom 1/ P. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Igor Müller & Mgr. Martin Dikoš, s.r.o. Žilina, Tolstého 20/1201, 2/ Slovenskej sporiteľni, a.s. so sídlom Bratislava, Tomášikova 48, IČO: 151653, 3/ Dupos dražobná spoločnosť, s.r.o. so sídlom Trnava, Tomáškovičova 17/2742, IČO: 36 233 935, v konaní o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby a určenie vlastníckeho práva, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 21. novembra 2012, č.k. 10C/95/2012-78, jednohlasne takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcom 1/, 2/, 3/ náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľky, ktorým sa domáhala, aby súd určil, že opakovaná dobrovoľná dražba vykonaná dňa 03.05.2012 o 14.30 hod. na adrese Grand Hotel, Palackého 3476 v Trenčíne, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX v k.ú. G. J. a to byt č. XX o výmere XX,XX m² nachádzajúci sa na X. nadzemnom podlaží a na X. poschodí bytového domu súp. č. XXXX, ktorý je postavený na parc.č. XXXX/XX vo vchode č. X v celosti a k bytu prislúchajúci nedeliteľný spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu vo veľkosti XX/XXXX-in, nebytový priestor garáž č. X o výmere XX,XX m² nachádzajúci sa v suteréne bytového domu súp. č. XXXX postaveného na parc.č. XXXX/XX vo vchode č. X v celosti a k nebytovému priestoru prislúchajúci nedeliteľný spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu vo veľkosti XX/XXXX-in, osvedčenie o priebehu ktorej dražby tvorí obsah notárskej zápisnice I.. G. M., notára so sídlom v P., č.k. Nz XXXXX/XXXX, N XXX/XXXX, L. XXXXX/XXXX zo dňa 03.05.2012 je neplatná a ktorou sa súčasne domáhala určenia, že je vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX v k.ú. G. Bystrica, ktoré boli predmetom dražby. Súčasne navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť odporcom 1/, 2/, 3/ trovy konania v rozsahu 100% s tým, že o ich výške súd rozhodne samostatným uznesením do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Svoje rozhodnutie založil na ust. § 21 ods. 2 zák.č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, podľa ktorého v prípade, ak boli porušené ustanovenia tohto zákona môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby, pričom právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby zaniká, ak sa neuplatní do 3 mesiacov odo dňa príklepu, okrem prípadu,

ak dôvody neplatnosti dražby súvisia so spáchaním trestného činu a zároveň ide o dražbu domu alebo bytu, v ktorom má predchádzajúci vlastník predmetu dražby v čase príklepu hlásený trvalý pobyt podľa osobitného predpisu; v tomto prípade je možné domáhať sa neplatnosti dražby aj po uplynutí tejto lehote. V prípade spoločnej dražby bude neplatná len tá časť dražby, ktorej sa takýto rozsudok týka. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že lehota určená v § 21 ods. 2 zák.č. 527/2002 o dobrovoľných dražbách je tzv. hmotnoprávna lehota čo znamená, že na počítanie času sa použije hmotnoprávny predpis a to konkrétne zák.č. 527/2002 o dobrovoľných dražbách, ktorá hmotnoprávna lehota sa považuje za zachovanú, ak je adresátovi určitý úkon aj reálne doručený v stanovenej lehote, pričom nestačí, ak sa podanie odovzdá orgánu, ktorý ma povinnosť ho doručiť. Keďže lehota upravená zák.č. 527/2002 je hmotnoprávnou lehotou, ktorej koniec je určený podľa mesiacov a jej začiatok je daný dňa 03.05.2012, ktorý deň bol dňom udelenia príklepu, posledným dňom kedy bola navrhovateľka povinná doručiť súdu návrh na začatie konania vo veci neplatnosti dobrovoľnej dražby, pokiaľ svoje právo chcela uplatniť v lehote, bol deň 03.08.2012, pričom v danom prípade ako vyplýva z podacej pečiatky okresného súdu návrh bol podaný na súde dňa 14.08.2012, teda po uplynutí zákonnej trojmesačnej lehoty, v dôsledku čoho právo navrhovateľky zaniklo neuplatnením v zákonom stanovenom čase a na preklúziu súd prihliada z úradnej povinnosti. Vo vzťahu k zániku práva a plynutia lehoty súd v odôvodnení poukázal na ust. § 583 a § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku ďalej k tvrdeniu navrhovateľky, že návrh bol podaný na poštovú prepravu dňa 02.08.2012, teda v čase keď jej ešte plynula lehota na uplatnenie práva, na ktorú okolnosť žiadala vypočuť dve svedkyne, súd uviedol, že nevykonal dôkaz navrhnutý navrhovateľku z dôvodu, že aj keby uvedené svedkyne bezpochyby potvrdili, že navrhovateľka podala poštovú obálku, ktorej obsahom bol návrh na začatie konania o neplatnosť dobrovoľnej dražby na pošte v ten deň, ako tvrdí, takýmito dôkazmi by nebolo preukázané, že takýto návrh aj skutočne reálne bol súdu doručený dňa 03.08.2012. Ďalej uviedol, že keďže navrhovateľka nevyužila prepravu zásielky doporučeným spôsobom, ale túto poslala obyčajnou poštou prvej triedy, nie je možné ani dopytom na pošte zistiť dátum doručenia zásielky na Okresný súd v Považskej Bystrici, preto súd pri svojom rozhodovaní vychádzajúc z prezenčnej pečiatky súdu uvedenej na návrhu s uvedeným dátumom 14.08.2012 ustálil, že návrh bol podaný po trojmesačnej lehote uvedenej v § 21 ods. 2 zák. č. 527/2002 Z.z.. Vo vzťahu k návrhu navrhovateľky v časti, v ktorej sa domáhala súčasne aj určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom dražby, súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že neplatnosť dobrovoľnej dražby možno určiť súdom len v samostatnom konaní, pričom vlastnícke právo na odporcu 1/ k predmetu dražby prešlo dňa 03.05.2012 udelením príklepu (§ 27 ods. 1 zák. č. 527/2002 Z.z.), pričom v dôsledku uplynutia trojmesačnej lehoty podľa § 21 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách zanikol navrhovateľke nárok domáhať sa neplatnosti dobrovoľnej dražby, ako aj nárok privodiť si vlastnícke právo späť na seba. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo 186/2010. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že zaviazal navrhovateľku ako neúspešnú účastníčku konania k povinnosti nahraďiť odporcom 1/, 2/, 3/ trovy konania s tým, že za použitia § 151 ods. 7 O.s.p. vyslovil, že o týchto rozhodne samostatným uznesením do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Tento rozsudok včas podaným odvolaním napadla navrhovateľka a žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zmenil tak, že jej návrhu bude vo všetkých jeho častiach vyhovené a súčasne jej bude priznaná náhrada trov prvostupňového aj odvolacieho konania. Dôvodila tým, že pokiaľ prvostupňový súd zamietol jej návrh na určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby z dôvodu zániku jej práva, ktoré si mala uplatniť až po uplynutí zákonom stanovenej prekluzívnej lehoty, pričom vychádzal z prezenčnej pečiatky Okresného súdu Považská Bystrica na návrhu, na ktorej sa ako dátum podania uvádza deň 14.08.2012, je tento záver prvostupňového súdu nesprávny, nakoľko hodnovernosť údajov na prezenčnej pečiatke súdu navrhovateľka spochybnila a na preukázanie svojich tvrdení vo veci včasnosti podania návrhu navrhla vykonať dôkazy a to výsluch svedkov X. Y. a W. T., ktoré však prvostupňový súd nevykonal a rozhodol tak predčasne bez náležitého zistenia skutkového stavu. Uviedla, že svoj návrh podal včas a v lehote podľa ust. § 21 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách, pretože ho podala na poštovú prepravu dňa 02.08.2012 na Hlavnej pošte P. 1, pričom ho podala ako zásielku - vnútroštátny list prvej triedy. S odkazom na čl. 1 bod 1.1 písm. a/ poštových podmienok pre list vnútroštátny styk Slovenskej pošty a.s. platný od 01.01.2012 je lehota prepravy pre list prvej triedy najneskôr nasledujúci pracovný deň po dni podania, teda za daného stavu podľa jej tvrdenia návrh musel byť doručený do dispozičnej sféry Okresného súdu Považská Bystrica najneskôr dňa 03.08.2012, t.j. včas a v lehote podľa ust. § 21 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách. Poukázala na to, že zo strany Okresného súdu Považská Bystrica bolo porušené ust. § 137 ods. 2 Spravovacieho

poriadku, pretože zamestnankyňa podateľne nepripojila k návrhu obálku, v súvislosti s čím podala sťažnosť na Okresný súd Považská Bystrica, ktorá bola pod Spr. XXXX/XXXX zo dňa 16.08.2012 vyhodnotená ako opodstatnená. Uviedla, že porušenie povinnosti zo strany súdu nemôže byť v tomto konaní na škodu procesných práv navrhovateľky, nakoľko podľa jej tvrdenia takto zavinením súdu stratila možnosť preukázania včasnosti podania návrhu doložením údajov na prezenčnej pečiatke podacej pošty. Poukázala na čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd v súvislosti s obsahom práva na spravodlivý súdny proces, ktorý spočíva nielen v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva, alebo ich diskriminovať pri jeho uplatnení, ale že obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Uviedla, že má za to, že prvostupňový súd v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia sa dopustil viacerých závažných procesných pochybení, čím jej odňal možnosť konať pred súdom, ktoré pochybenie videla v tom, že Okresný súd Považská Bystrica nariadil na deň 14.11.2012 v predmetnom konaní pojednávanie, pričom v deň, na ktorý bolo pojednávanie nariadené, doručila súdu osobne pred začatím pojednávania svoju žiadosť o odročenie pojednávania vzhľadom k skutočnosti, že vyjadrenie odporcu 2/ a odporcu 3/ k podanému návrhu, o ktorom sa viedlo predmetné konanie jej bolo doručené až dňa 13.11.2012 a nemala tak dostatočný čas na zaujatie stanoviska k týmto vyjadreniam a tým aj na prípravu pojednávania nariadeného na deň 14.11.2012. Poukázala na to, že lehota 5 dní stanovená na prípravu pojednávania nemôže byť skrátená do tej miery, aby účastník nemal dostatok času na prípravu na pojednávanie. Ak by sa tak stalo, ide o postup, ktorým by sa účastníkovi odňala možnosť konať pred súdom za čo možno považovať aj stav, keď účastník nemá možnosť kvalifikovane sa pripraviť na pojednávanie v dôsledku časovej tiesne. Týmto podľa jej názoru prvostupňový súd porušil aj jej právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, keďže z uvedeného je zrejmé, že odporcovia 2/ a 3/ sa vyjadrili k podanému návrhu s cieľom ovplyvniť rozhodnutie súdu a prvostupňový súd nezaslal toto vyjadrenie včas navrhovateľke na vedomie, aby mohla pred vydaním rozhodnutia na toto primeraným spôsobom reagovať. V uvedenom postupe videla aj porušenie práva na rovnosť v súdnom konaní podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy SR, keďže protistrana disponovala svojim vyjadrením, ktorým navrhovateľka nedisponovala v dostatočnom časovom predstihu pred nariadením termínu pojednávania. Dôvod odvolania videla aj v tom, že súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenia právneho predpisu, nedostatočne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím sú založené odvolacie dôvody v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O.s.p. a v ust. § 205 ods. 2 písm. c/, d/ a f/ O.s.p.. V konečnom dôsledku uviedla, že súd pri hodnotení dôkazov, ako aj odôvodnení rozsudku konal svojvoľne a zaujato a svojim postupom porušil zásadu rovnosti účastníkov konania, keď svoje vnútorné presvedčenie prezentoval navonok takým spôsobom, ktorý zakladá na strane navrhovateľky silnú a dôvodnú pochybnosť o jeho nezaujatosti v súvislosti s čím poukázal na zásadu voľného hodnotenia dôkazov, ktorej kontrola sa uskutočňuje prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozsudku upravenom v § 157 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého má súd uviesť čoho sa navrhovateľ domáhal, z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania a stručne, jasne a výstižne vysvetliť, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôvodov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil.

Odporca 1/ vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu, podanému prostredníctvom právneho zástupcu, žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Odvolanie považoval za absolútne nedôvodné, obsahujúce neustále opakujúce sa rovnaké skutočnosti, ako pred súdom prvého stupňa. Podľa jeho názoru je nepochybné, že navrhovateľka svoj nárok uplatnila po uplynutí trojmesačnej prekluzívnej lehoty stanovenej v ust. § 21, ods. 2 ZoDD, na čom nič nemôžu zmeniť tvrdenia navrhovateľky, kedy podala zásielku obsahujúcu návrh určený súdu na prepravu a kto jej to môže dosvedčiť. K námietke, že jej vyjadrenia odporcov 2,3 boli doručené až deň pred pojednávaním, uviedol, že táto nemá opodstatnenie, pretože všetky vyjadrenia boli založené na rovnakej skutočnosti, t.j. uplynutí lehoty na uplatnenie jej práva, ktorá skutočnosť bola navrhovateľke známa. Teda nebol dôvod na odročovanie pojednávania z dôvodov uvedených navrhovateľkou a rozhodne to nemohlo mať za následok porušenie jej práva na spravodlivý proces. Poukázal na druhej strane na existenciu jeho práva prejednať vec bez zbytočných prieťahov a na rovnosť účastníkov, pre prípad, ak by bez dôležitého dôvodu došlo k odročaniu pojednávania bez prejednávania veci. Konanie navrhovateľky od počiatku označil za konanie účelové, s cieľom zabránenia odporcovi 1/ v riadnom užívaní predmetných

nehnutelností, ktoré nadobudol príklepom na dražbe do vlastníctva, čím dochádza k zásadnému obmedzovaniu jeho vlastníckeho práva.

Odporca 2/ vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť s poukazom na skutočnosť, že navrhovateľkou uvedené dôvody na podanie odvolania nie sú opodstatnené. Uviedol, že v prejednávanej veci jednoznačne uplynula lehota na podanie návrhu o určenie neplatnosti dražby dňa 03.08.2012 a za situácie, že návrh bol súdu doručený až dňa 14.08.2012 o čom svedčí prezenčná pečiatka súdu je zrejmé, že navrhovateľka trojmesačnú prekluzívnu lehotu zmeškala a jej právo domáhať sa neplatnosti dražby zaniklo. K odmietavému stanovisku navrhovateľky vo veci záveru súdu o oneskorenom podaní jej návrhu s poukazom na stratu obálky, na ktorej mala byť preukázaná včasnosť podania jej návrhu uviedol, že v tomto prípade obálka nie je potrebná ako dôkaz, kedy bol návrh podaný navrhovateľkou na pošte a to s poukazom na skutočnosť, že v prípade lehoty podľa § 21 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách ide o lehotu hmotnoprávnu a nie o lehotu procesnú. Pre zachovanie tejto hmotnoprávnej lehoty musí byť návrh o určenie neplatnosti dražby najneskôr posledný deň tejto lehoty doručený súdu a nestačí, ak sa posledný deň lehoty podal na orgány, ktorý má povinnosť takúto zásielku doručiť. K tvrdeniu navrhovateľky, že s poukazom na stratu obálky nemôže preukázať kedy predmetný návrh podala na pošte poukázal na to, že navrhovateľka nepostupovala so zásadou, "právo patrí bdelym", teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu svojich práv a svoje povinnosti plnia s dostatočnou starostlivosťou a sú predvídajú aj čo do možnosti vzniku problémov s preukazovaním splnenia ich právnych povinností. K tvrdeniu navrhovateľky, že jej mala byť odňatá možnosť konať pred súdom postupom súdu spočívajúcim v tom, že vyjadrenia odporcov 2/ a 3/ jej boli doručené až deň predtým, kedy sa pojednávanie malo uskutočniť a teda nemala dostatočný čas na zaujatie stanoviska k stanoviskám odporcov uviedol, že toto nemohlo zabrániť riadnej príprave navrhovateľky, alebo jej právneho zástupcu na pojednávaní, pretože išlo o vyjadrenia stručné a obsahovo totožné s vyjadrením odporcu 1/, ktoré mala navrhovateľka k dispozícii dlhší čas pred pojednávaním. Obsahom všetkých troch vyjadrení bola totožná žiadosť o zamietnutie návrhu z dôvodu zmeškania prekluzívnej lehoty v zmysle § 21 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách s čím sa právny zástupca navrhovateľky aj na pojednávaní vo veci samej riadne vysporiadal a ani v odvolaní neuvádza iné skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na posúdenie zachovania lehoty v zmysle § 21 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách. Podľa jeho názoru teda týmto postupom súdu nemohlo byť navrhovateľke odňaté právo konať pred súdom.

Odporca 3/ vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že rozhodnutie prvostupňového súdu považuje za správne, na základe čoho žiada napadnutý rozsudok potvrdiť. Podľa jeho názoru prvostupňový súd postupoval správne, keď návrh navrhovateľky zamietol s poukazom na zmeškanie lehoty v zmysle § 21 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách (ďalej len ZoDD), pretože navrhovateľka svoje právo na súde uplatnila až po uplynutí tejto lehoty v dôsledku čoho jej zaniklo. Uviedol, že prvostupňový súd správne zhodnotil, že predmetná lehota je lehotou hmotnoprávnou a pre jej dodržanie nestačí podať návrh na odoslanie na pošte, ale musí byť v stanovenej lehote doručený súdu. V tomto smere podľa jeho názoru, je potrebné vychádzať jednoznačne z prezenčnej pečiatky súdu, ktorá ako jediná svedčí o dátume doručenia návrhu na súd. Namietal tvrdenie navrhovateľky, že skutočnosťou, že písomné vyjadrenie odporcov 2/ a 3/ jej boli doručené až pred pojednávaním jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože to ovplyvnilo prípravu na pojednávanie a to z dôvodu, že písomné vyjadrenia odporcov 2/ a 3/ boli založené na rovnakej právnej argumentácii, ako písomné vyjadrenie odporcu 1/, ktorým navrhovateľka disponovala v dostatočnom časovom predstihu pred konaním pojednávania vo veci samej.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v návaznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

Súd prvého stupňa v prejednávanej veci vykonal dostatočné dokazovanie, vec po právnej stránke správne posúdil a v konečnom dôsledku aj správne vo veci rozhodol.

Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolací súd dodáva nasledovné:

V preskúmvanej veci navrhovateľka namieta, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) a že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Dražbou je verejné konanie, ktorého účelom je prechod vlastníckeho práva, alebo iného práva k predmetu dražby konaného na základe návrhu navrhovateľa, pri ktorom sa licitátor obracia na vopred neurčený okruh osôb prítomných na vopred určenom mieste s výzvou na podávanie ponúk a pri ktorom na osobu, ktorá urobí najvyššiu ponuku prejde príklepom licitátora vlastnícke, alebo iné právo k predmetu dražby, alebo verejné konanie, ktoré bolo licitátorom ukončené z dôvodu, že nebolo urobené ani najnižšie podanie (§ 2 písm. a/ Zákona o dobrovoľných dražbách). Účastníkom dražby je osoba prítomná na dražbe, ktorá sa dostavila s cieľom urobiť podanie a spĺňa podmienky ustanovené zákonom o dobrovoľných dražbách. Dražobníkom je osoba, ktorá organizuje dražbu a spĺňa podmienky ustanovené týmto a osobitným zákonom a vzniklo jej oprávnenie na prevádzkovanie príslušnej živnosti (§ 6 ods. 1 veta prvá Zákona o dobrovoľných dražbách). Navrhovateľom dražby je vlastník predmetu dražby osoba, ktorá vykonáva záložné právo, alebo iná osoba, ktorá je oprávnená navrhnúť vykonanie dražby podľa osobitného zákona (§ 7 ods. 1 Zákona o dobrovoľných dražbách). Príklepom je úkon licitátora spočívajúci v klepnutí kladivkom, čím dochádza za ustanovených podmienok k prechodu vlastníckeho práva alebo iného práva k predmetu dražby (§ 2 písm. f/ Zákona o dobrovoľných dražbách). Udelením príklepu je dražba ukončená (§ 20 ods. 11 Zákona o dobrovoľných dražbách). Vydražiteľom je účastník dražby, ktorému mu bol udelený príklep (§ 2 písm. g/ Zákona o dobrovoľných dražbách).

V prípade ak boli porušené ustanovenia Zákona o dobrovoľných dražbách môže osoba, ktorá tvrdí, že bola dotknutá na svojich právach požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby zaniká, ak sa neuplatní do troch mesiacov odo dňa príklepu okrem prípadu, ak dôvody neplatnosti dražby súvisia so spáchaním trestného činu a zároveň ide o dražbu domu alebo bytu, v ktorom má predchádzajúci vlastník predmetu dražby v čase príklepu hlásený trvalý pobyt podľa osobitného predpisu; v tomto prípade je možné domáhať sa neplatnosti dražby aj po uplynutí tejto lehoty. V prípade spoločnej dražby bude neplatná len tá časť dražby, ktorej sa takýto rozsudok týka (§ 21 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách).

Z vyššie uvedeného vyplýva, že neplatnosť dobrovoľnej dražby môže určiť len súd v samostatnom konaní o určenie jej neplatnosti. Lehota na uplatnenie tohto práva v zmysle osobitného zákona v danom prípade Zákona o dobrovoľných dražbách je lehotou hmotnoprávnou čo znamená, že ak nedošlo k uplatneniu práva v rámci jej plynutia, dochádza k jeho zániku, pričom na zánik súd prihliadne aj keď to dlžník nenamietne (§ 583 OZ). Právny následkom toho, že právo sa včas nevykoná je jeho premlčanie, čo však neznamená jeho zánik. V niektorých prípadoch uvedených v zákone sa však so skutočnosťou, že právo nebolo v stanovenej dobe uplatnené spája právny následok zániku práva. Hovoríme tu o zániku, resp. preklúzii práva. Neuplatnením práva v určenom čase (preklúzii) dôjde k zániku práva na základe dvoch právnych skutočností a to a/ uplynutím určitej (tzv. prekluzívnej, alebo prepadnej) lehoty a b/ neuplatnením práva v tejto lehote (ide o opomenutie oprávneného subjektu právo uplatniť - tzv. omisívny právny úkon oprávneného). Je nerozhodné z akého dôvodu nebolo právo včas uplatnené, t.j. či sa tak stalo z nedbanlivosti, úmyselne, alebo pre objektívne nezavinenú prekážku. Ak má právo preklúziou zaniknúť, musí to byť výslovne ustanovené v zákone. Preklúziu práva Občiansky zákonník spravidla vyjadruje slovami „inak právo zanikne“. Takýmto spôsobom môže právo zaniknúť len vtedy, keď to je expresis verbis, v príslušnom ustanovení zákona ustanovené (§ 21 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách).

V preskúmanej veci z obsahu spisového materiálu bolo zistené, že navrhovateľka bola vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX v k.ú. G. J. a to bytu č. XX o výmere XX,XX m² nachádzajúceho sa na X. poschodí, vo vchode č. X . obytného domu súp. č. Z. v G. J. na sídlisku O. v celosti k bytu prislúchajúcemu spoluvlastníckemu podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu vo veľkosti XX/XXXX-in nebytového priestoru - garáže č. X o výmere XX,XX m² nachádzajúcej sa v suteréne bytového domu súp.č. XXXX v celosti spoluvlastníčkou na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu súp. č. XXXX postaveného na parc. KNC č. XXXX/XX o veľkosti podielu XX/XXXX prislúchajúcemu k nebytovému priestoru, ktorý majetok dlžníka - navrhovateľky bol predmetom dobrovoľnej dražby začatej na základe návrhu odporcu 2/ ako záložného veriteľa, kde ako dražobník bol účastník odporcu 3/. Dňa 03.05.2012 o 14.30 hod. sa na adrese Grand Hotel, Palackého 3477, Trenčín veľký salónik na 1. poschodí konala opakovaná dobrovoľná dražba, ktorú vykonal licitátor odporcu 3/ a predmetom dražby boli nehnuteľnosti vo vlastníctve navrhovateľky zapísané na LV č. XXXX v k.ú. G. J.. Licitátor udelil príklep odporcovi 1/ ako vydražiteľovi, ktorý urobil prvé a jediné podanie vo výške 33.225,- eur, ktorá suma predstavuje aj sumu dosiahnutú vydražením. O priebehu opakovanej dražby bola spísaná notárska zápisnica JUDr. G. M., notárom so sídlom v P. pod sp.zn. Nz XXXXX/XXXX, N XXX/XXXX, L. XXXXX/XXXX. Keďže odporcu 1/ uhradil cenu dosiahnutú vydražením bola podkladom pre zápis vlastníckeho práva v prospech vydražiteľa notárska zápisnica, ktorá je verejnou listinou podľa § 3 ods. 3 Notárskeho poriadku a to záznamom a podkladom pre výmaz záložného práva navrhovateľa dobrovoľnej dražby odporcu 2/ a všetkých záložných práv s neskorším poradím ako má navrhovateľ dražby a ktoré sú zapísané na LV č. XXXX v k.ú. G. J..

Ako súd zistil z podacej prezenčnej pečiatky nachádzajúcej sa na č.l. návrhu navrhovateľky, v zmysle ktorého sa v tomto konaní domáha určenia neplatnosti vyššie uvedenej dobrovoľnej dražby, na tejto je uvedený dátum 14.08.2012, ako dátum, kedy bol návrh navrhovateľky doručený súdu. K návrhu nie je pripojená obálka.

Dňa 16.08.2012 podala navrhovateľka na okresný súd sťažnosť, v ktorej poukázala na to, že k návrhu nebola pripojená poštová obálka. Súd prešetril sťažnosť navrhovateľky podanú dňa 16.08.2012 zaevidovanú pod Spr. 1542/2012 zistil, že obálka, ktorou zásielka bola doručená poštou sa v spise nenachádza. Šetrením bolo zistené, že zamestnanec podateľne nepripojil k návrhu obálku a preto bola sťažnosť vyhodnotená ako opodstatnená.

Navrhovateľka tvrdila, že návrh doručovala poštou v zásielke, ktorú podala na Hlavnú poštu P. 1 dňa 02.08.2012. Zásielka bola doručovaná obyčajnou poštou prvou triedou, nebola podaná doporučené. Na tvrdenie, že návrh doručovala poštou z Hlavnej pošty P. 1 dňa 02.08.2012 navrhla v konaní vypočuť svedkyne X. Y. a svoju matku W. T..

Pokiaľ za daného zisteného skutkového stavu okresný súd svojim rozhodnutím zamietol návrh navrhovateľky na určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby s poukazom na § 21 ods. 2 zák.č. 527/2002 Zb. o dobrovoľných dražbách s poukazom na uplynutie hmotnoprávnej prekluzívnej lehoty v dôsledku čoho došlo k zániku jej práva domáhať sa vyslovenia neplatnosti predmetnej dražby, čo v odôvodnení svojho rozsudku aj zreteľne uviedol, odvolací súd ho považuje v celom rozsahu za vecne správny, s týmto názorom sa stotožňuje, vyplývajúc z čoho je zrejmé, že dôvody odvolania uvedené navrhovateľkou v zmysle § 205 ods. 2 písm. d/, f/ sú neopodstatnené.

V konaní bolo bezpečne zistené, že začiatok plynutia lehoty je daný dňom 03.05.2012, kedy bol udelený na opakovanej dobrovoľnej dražbe príklep licitátorom a koniec tejto lehoty pripadol na deň 03.08.2012, ktorý bol posledný deň, kedy bola navrhovateľka oprávnená doručiť súdu návrh na začatie konania o neplatnosť dobrovoľnej dražby. Okresný súd správne uviedol, že keďže ide o hmotnoprávnu lehotu pre jej dodržanie nestačí podať návrh na odoslanie na poštu, ale do uvedeného dňa musí byť návrh doručený súdu. Z prezenčnej pečiatky súdu však vyplýva, že návrh navrhovateľky v tejto veci bol doručený Okresnému súdu G. Bystrica až dňa 14.08.2012, teda po trojmesačnej lehote ustanovenej v § 21 ods. 2 zák.č. 527/2002 o dobrovoľných dražbách, v dôsledku čoho právo navrhovateľky domáhať sa určenia neplatnosti dražby zaniklo. Pokiaľ navrhovateľka v konaní tvrdila, že jej návrh bol podaný na poštovú prepravu dňa 02.08.2012 a vychádzajúc z poštového poriadku mal súdu byť teda

doručený nasledujúci deň, t.j. dňa 03.08.2012, čo bol posledný deň lehoty, v ktorej svoje právo mohla uplatniť, pričom z prezenčnej pečiatky súdu vyplýva, že návrh bol doručený súdu až dňa 14.08.2012, pričom vzhľadom na to, že zásielku podávala obyčajnou poštou prvej triedy a teda nie je možné na pošte na základe podacieho lístku zistiť, kedy bol návrh súdu doručený, ktorú situáciu spôsobil aj Okresný súd Považská Bystrica, kedy nepripojil k predmetnému návrhu navrhovateľky aj obálku, považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že to bola samotná navrhovateľka, ktorá nepostupovala v súlade s klasickou rímskou právnou zásadou (princípom) "vigilantibus iura scripta sunt" ("práva patria bdelym"- obozretným, opatrným, starostlivým - alebo "nech si každý stráži svoje práva" alebo "zákony sú písané pre bdelych") teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu svojich práv a svoje povinnosti plnia s dostatočnou starostlivosťou a sú predvídajú aj čo do možnosti vzniku problémov s preukazovaním splnenia ich právnych povinností, ktorým spôsobom jednoznačne navrhovateľka v tomto prípade nepostupovala za situácie, že podľa jej tvrdenia návrh vo veci určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby podala na pošte formou obyčajnej zásielky bez akéhokoľvek dokladu o tom, že sa tak skutočne stalo, a to dňa 02.08.2012, teda predposledný deň plynutia prekluzívnej lehoty na uplatnenie tohto práva, z ktorého tvrdenia navrhovateľky jednoznačne nemožno vyvodiť taký záver súdu, že jej nárok bol uplatnený včas len s odkazom na to, že prepravné poštovné podmienky hovoria o tom, že obyčajná zásielka prvej triedy by mala byť adresátovi doručená na druhý deň. V tomto smere jedinou podstatnou okolnosťou pre posúdenie včasnosti uplatnenia práva navrhovateľky je jednoznačne prezenčná pečiatka Okresného súdu Považská Bystrica, z ktorej vyplýva deň, kedy skutočne bolo právo navrhovateľky na súde uplatnené a je irelevantné, kedy bola zásielka obsahujúca návrh podaná k preprave. S poukazom na vyššie uvedené je tak jednoznačne neopodstatnený aj dôvod odvolania uvedený navrhovateľkou v zmysle § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p., pretože pokiaľ za tejto situácie okresný súd nevykonal navrhovateľkou navrhovaný dôkaz výsluchom svedkýň na okolnosť, kedy túto zásielku navrhovateľka na pošte podala, postupoval okresný súd v tomto smere správne a v súlade so zásadou hospodárnosti konania, pretože, ako už bolo vyššie uvedené včasnosť uplatnenia práva navrhovateľky nie je v zmysle zákona odvodzovaná odo dňa kedy bola zásielka podaná na pošte, ale odo dňa, kedy bolo právo uplatnené na súde.

Vecne a skutkovo správne je tiež rozhodnutie súdu čo do časti zamietnutia návrhu navrhovateľky vo veci určenia vlastníckeho práva v jej prospech vo vzťahu k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom dražby s poukazom na to, že vychádzajúc z ust. § 27 ods. 1 zák.č. 527/2002 Zb. o dobrovoľných dražbách, vlastnícke právo k dotknutým nehnuteľnostiam prešlo dňom 03.05.2012 udelením príklepu na odporcu 1/ a v dôsledku skutočností, že navrhovateľke zaniklo právo v dôsledku uplynutia prekluzívnej lehoty domáhať sa určenia neplatnosti tejto dražby, stratila v dôsledku vyššie uvedeného možnosť privodiť si aj vlastnícke právo späť na seba. V tomto smere opakovane odvolací súd uvádza, že preskúmať zákonnosť dražby môže súd len v rámci konania predpokladanom v § 21 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách, táto otázka nemôže byť riešená súdom v inom konaní ani ako otázka prejudiciálna. Pokiaľ navrhovateľka súčasne s týmto v zmysle tohto samostatného konania požadovala riešiť aj otázku vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom dražby, ide o obchádzanie zákona.

Ako vyplýva z podaného odvolania navrhovateľka okrem iných zákonných dôvodov odôvodnila svoje odvolanie aj tým, že jej bolo odňaté právo konať pred súdom, porušenie ktorého jej práva malo spočívať v tom, že okresný súd nariadil na deň 14.11.2012 v predmetnej právnej veci pojednávanie, avšak navrhovateľka svojim podaním zo dňa 14.11.2012, ktoré bolo súdu doručené osobne pred začatím pojednávania kvalifikovane požiadala o odročenie termínu pojednávania vzhľadom na skutočnosť, že vyjadrenie odporcu 2/ a odporcu 3/ k podanému návrhu, o ktorom sa viedlo predmetné konanie jej bolo doručené až dňa 13.11.2012. Podľa jej názoru nemala dostatočný čas na zaujatie stanoviska k týmto vyjadreniam a na prípravu pojednávania, pretože jej žiadosti v tomto smere súd nevyhovel. V toto postupe súdu videla porušenie jej práva na spravodlivý súdny proces v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd. V zmysle vyššie uvedeného teda uplatnila zákonný dôvod odvolania uvedený v ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p., t.j. že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., medzi ktorými pod písmenom f/ citovaného zákonného ustanovenia je uvedená vada konania spočívajúca v tom, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Z hľadiska namietanej vady konania zo strany navrhovateľky v odvolaní sa jej existenciou odvolací súd zaoberal.

V preskúmvanej veci zo spisového materiálu bolo odvolacím súdom zistené, že okresný súd na prejednanie tejto veci nariadil pojednávanie na deň 14.11.2012 o 12.30 hod. na č. dv. 102. Predvolanie na toto pojednávanie ako vyplýva z poštovej doručky na č.l. 43/4 navrhovateľka prevzala dňa 24.10.2012. Písomné vyjadrenie odporcu 1/ k podanému návrhu bolo osobne doručené okresnému súdu dňa 06.09.2012 (č.l. 28 spisu). Obsahom písomného vyjadrenia odporcu 1/ je jeho návrh na zamietnutie podaného návrhu s poukazom na to, že navrhovateľke uplynula trojmesačná lehota v zmysle § 21 ods. 2 zák.č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a že vzhľadom na skutočnosť, že jej návrh bol doručený súdu dňa 14.08.2012 bol návrh podaný po uplynutí tejto lehoty, kedy už jej právo bolo zaniknuté. Na č.l. 31 spisu sa nachádza úradný záznam zo dňa 02.10.2012, z ktorého vyplýva, že navrhovateľke bol predmetný spis predložený k nahliadnutiu. Na č.l. 46 sa nachádza vyjadrenie odporcu 3/ k podanému návrhu a na č.l. 51 vyjadrenie odporcu 2/ k podanému návrhu, ktoré boli ako vyplýva z pripojenej poštovej doručky doručené právnomu zástupcovi navrhovateľky dňa 13.11.2012. Obe tieto písomné vyjadrenia sú čo do základu skutkovo totožné s obsahom vyjadrenia odporcu 1/, t.j. v oboch prípadoch odporcovia namietajú uplynutie hmotnoprávnej prekluzívnej lehoty na strane navrhovateľky vo veci jej práva na podanie návrhu o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby. Na pojednávaní dňa 14.11.2012 právny zástupca navrhovateľky predložil súdu žiadosť o odročenie termínu pojednávania z dôvodu, že vyjadrenia odporcov 2/, 3/ boli navrhovateľke doručené dňa 13.11.2012, t.j. deň pred pojednávaním vo veci a teda právny zástupca nemal dostatok času, tak ako navrhovateľka, aby mali možnosť kvalifikovane písomne sa vyjadriť k tvrdeniam odporcov 2/, 3/. V žiadosti o odročenie termínu pojednávania sa uvádza, že lehota 5 dní stanovená na prípravu pojednávania nemôže byť skrátená do tej miery, aby účastník nemal dostatok času na prípravu na pojednávanie. Zo zápisnice z pojednávania na č.l. 64, 65,66 spisu súd zistil, že tak navrhovateľka ako aj právny zástupca navrhovateľky sa na základe predvolania riadne a včas ustanovili na pojednávanie pred okresný súd, na ktorom dostali priestor na vyjadrenie k podanému návrhu ako aj k vyjadreniam odporcov 1/, 2/, 3/ podaným písomnou formou, ako aj na zaujatie stanoviska k argumentom protistrany predneseným priamo na pojednávaní aj na predložených listinných dôkazov, čo aj v konaní využili.

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR každý sa môže domáhať zákonu ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych práva alebo záväzkoch.

Ústavný súd vo vzťahu k čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru uviedol, že formuláciou uvedenou v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ústavodarca v základnom právnom predpise Slovenskej republiky vyjadril zhodu zámerov vo sfére práva na súdnu ochranu, správny režimom súdnej ochrany podľa Dohovoru (II. ÚS 71/1997). Z uvedeného dôvodu preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (IV. ÚS 195/07).

Do obsahu základného práva na súdnu ochranu patrí aj ochrana, ktorá sa účastníkovi konania poskytuje v súvislosti s ním namietaného porušenia práva spočívajúceho v porušení procesného práva v tom zmysle, že mu bola odňatá konať pred súdom.

Pod odňatie možnosti konať pre súdom treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Právo každého účastníka je, aby jeho vec súd prejednal v jeho prítomnosti a aby mu súd poskytol dostatočný časový priestor na prípravu pojednávania. Občianske súdne konanie je ovládané zásadou ústnosti, vyplývajúcou z čl. 103 ods. 2 Ústavy SR. Táto zásada je vyjadrená v ust. § 115 ods. 1 O.s.p. tak, že ak zákon neustanovuje inak, súd nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie, na ktoré predvolá účastníkov a všetkých, ktorých prítomnosť je potrebná. Podľa ust. § 115 ods. 2 O.s.p. predvolanie na pojednávanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu najmenej 5 dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať. Pojednávanie, ktoré sa robí spravidla písomne musí súd doručiť účastníkom tak,

aby mali dostatok času na prípravu a mohli sa tak aktívne pojednávania zúčastniť. Čas na prípravu pojednávania je určený na to, aby si účastník mohol overiť správnosť tvrdení a údajov druhého účastníka, aby mohol zodpovedne sa pripraviť a posúdiť svoje stanovisko, aby mohol vyhľadať potrebné doklady a podobne. Len v prípade, ak súd účastníka riadne a včas v zmysle ust. § 115 ods. 2 O.s.p. nepredvolá na pojednávanie, alebo mu neposkytne dostatočný čas na prípravu pojednávania, týmto postupom dochádza k odňatiu možnosti konať pred súdom.

V preskúmvanej veci vo vzťahu k vyššie uvedenému dôvodu odvolania uplatnenému navrhovateľkou dospel odvolací súd k záveru, že postupom okresného súdu navrhovateľom nebolo odňaté, ani znížené jej právo konať pred súdom. Nedošlo teda k porušeniu ňou tvrdeného základného práva navrhovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, pretože nepochybne navrhovateľka predvolanie na pojednávanie dňa 14.11.2012 prevzala ešte dňa 29.10.2012, t.j. mala lehotu na prípravu pojednávania dlhšiu, ako je stanovená zákonom a teda nepochybne mala dostatok času zodpovedne a starostlivo sa na pojednávanie pripraviť. Navyiac v konaní bola kvalifikovane právne zastúpená advokátom a tak ona, ako i právny zástupca sa prejednávania vo veci samej dňa 14.11.2012 zúčastnili, dostali priestor na vyjadrenie tak k vyjadreniam odporcov 1/, 2/, 3/ podaných písomnou formou, ako aj na zaujatie stanoviska k argumentom protistrany uvedených priamo na pojednávaní, ako aj na predloženie listinných dokladov, čo aj využili, čo vo vzťahu k posudzovanému nemožno nechať bez povšimnutia. Skutkovo totožné písomné vyjadrenie podané zo strany odporcu 1/ bolo súčasťou súdneho spisu už dňa 06.09.2012, s ktorým mala možnosť sa navrhovateľka sa oboznámiť dňa 02.10.2012, čo je viac ako mesiac pred uskutočnením pojednávania vo veci samej, na skutočnosti uvedené v ktorom teda nepochybne mala dostatok času sa kvalifikovane pripraviť, pričom obsah vyjadrení odporcov 2/, 3/ je v základe skutkovo totožný s písomným vyjadrením odporcu 1/, ktoré aj keď jej boli doručené deň pred uskutočnením pojednávania vo veci samej za daných okolností rozhodne nemohli mať za následok taký záver, že navrhovateľka nemala dostatok času kvalifikovane sa na pojednávanie pripraviť a okresný súd postupoval správne, keď za týchto okolností žiadosti navrhovateľky na odročenie pojednávania nevyhovel a vzhľadom na osobnú účasť právneho zástupcu, ako aj samotnej navrhovateľky vec riadne prejednal.

Pokiaľ ide v konečnom dôsledku o dôvod odvolania uplatnený navrhovateľkou spočívajúci v nedostatočnom odôvodnení namietaného rozhodnutia, odvolací súd uznáva, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkmi konania.

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti (II. ÚS 3/97, I. ÚS 225/05, II. ÚS 56/57) vyslovil, že základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR nezahŕňa v sebe záruku úspechu v konaní. Ak sa konanie pred všeobecným súdom neskončí podľa predstáv účastníka konania, táto okolnosť sama o sebe nie je právnym základom pre namietanie porušenia týchto práv. Podľa názoru odvolacieho súdu právny názor okresného súdu v danej veci je zdôvodnený zrozumiteľným spôsobom, ktorý odvolací súd považuje za akceptovateľný. Zo záverov okresného súdu nevyplýva jednostrannosť, alebo taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecných záväzných predpisov, ktorá by bola popretím ich podstaty, či zmyslu a nevykazujú znaky ani svojvôle, ani porušenie zásady rovnosti účastníkov konania. Pokiaľ navrhovateľka v odvolaní uvádza, že rozhodnutie súdu na jej strane zakladá silnú a dôvodnú pochybnosť o jeho nezaujatosti touto okolnosťou sa odvolací súd nezaoberal s poukazom na to, že z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľka nevzniesla námietku zaujatosti voči vec prejednávajúcej sudkyňi a teda za daného stavu nemožno povedať, že rozhodnutie vydané v konaní, ktoré napadla odvolaním by bol vydal zaujatý sudca.

Rovnako za vecne správne považuje odvolací súd aj rozhodnutie okresného súdu vo veci náhrady trov konania, kedy tento za použitia § 142 ods. 1 O.s.p. zaviazal navrhovateľku k povinnosti zaplatiť odporcom 1/, 2/, 3/ ako úspešným účastníkom v konaní trovy konania v rozsahu 100% s tým, že o ich výške súd rozhodne samostatným uznesením do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, ktorý postup umožňuje okresnému súdu ust. § 150 ods. 7 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol za použitia § 224 ods. 1 O.s.p. v spojitosti s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a to tak, že odporcom 1/, 2/, 3/ ako úspešným účastníkom v odvolacom konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože v tomto smere odporcovia 1/, 2/, 3/ svoj návrh nepodali (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.